

De zaak Pelgrim

(Der fall Rautermann)

Ontvoeringsdrama in drie bedrijven

door

JÜRGEN BAUMGARTEN

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZAAK PELGRIM - DER FALL RAUTERMANN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JÜRGEN BAUMGARTEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Roelof: leider van de groep, die Pelgrim ontvoerd heeft, met als doel hem z'n misdaden te laten bekennen en van de wetgever strengere straffen af te dwingen

Bertie: compagne, die tijdens de actie gaandeweg een metamorfose ondergaat, van zachtmoedige ziekenhuisverpleegster tot op het bot verbitterde wraakgodin

Hans: het derde lid van de groep; zijn kelder, van de afgelegen boerderij waarin hij woont, biedt het gezelschap een uitstekende schuilplaats

Marlo: zijn echtgenote en eveneens deel uitmakend van het kwartet; ook gruwend van de meer en meer bekend rakende feiten, maar nochtans een humane behandeling van de gevangene eisend

Pelgrim: de ondefinieerbare; het ene moment alles ontkennend, het andere moment alles toegevend; de ontvoerders langs zijn grenzen van genialiteit en waanzin manipulerend

Sonja: moeder van een der verdwenen meisjes en door haar vrienden ongewild bij dit ontvoeringsdrama betrokken, worstelend met haar onpeilbare emoties, als zij onverwacht met de moordenaar van haar dochter oog in oog komt te staan

DECOR:

Het stuk speelt in een naargeestige kelderruimte. Er zijn geen decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Er is slechts één op- en afgang, namelijk de kelderdeur in de brede achterwand. Naast de deur een ouderwetse lichtschakelaar. Overwegend rechts achter staat schuin 'n ouderwetse krakkemikkige schrijftafel, waarin aan een kant enkele laden onder elkaar. Op de tafel een computermonitor, of een draagbare computer. Erachter 'n stoel, die er echt niet bij hoeft te passen. Overwegend links op de voorgrond een stoel met armleuningen. Pelgrim wordt met handboeien aan deze armleuningen vastgeklonken. Elders in de ruimte staat nog 'n afgedankte stoel. In de linkerwand achter zit 'n kelderraam, op dusdanige hoogte, dat het net met de hand opengetrokken en weer dichtgeduwd kan worden. Dit raam doet, zowel in geopende als dichte toestand, dienst als lichtbron van wisselende sterkte, al naar gelang de tijd van de dag. De hoofdverlichting wordt gevormd door een kale peer, die van het plafond naar beneden hangt. Mocht meer verlichting nodig blijken, dan moet die via indirecte inbreng verkregen worden. De kelder moet kil en koud overkomen. Er lopen wat waterleiding- en elektriciteitsbuizen langs de muren, mogelijk staat er ergens - aardappel- of kolenkist, maar voor de rest is de ruimte mistroostig en kaal.

P.S. Op een gegeven moment is het gebruik van skimutsen noodzakelijk; dat zijn mutsen, die men over het hoofd trekt en die het hele gezicht tot 'n stuk onder de kin bedekken; op de plaats van mond en ogen zijn openingen uitgespaard; deze mutsen mogen gerust van eigen fabrikaat zijn en er best 'n beetje primitief uitzien.

EERSTE BEDRIJF

(het toneel wordt alleen belicht door het ochtendschijnsel, dat via het kelderraam naar binnen valt; men hoort mensen 'n trap afkomen)

Marlo: *(opkomend, opgewonden)* Hoe kan hij dan nu alweer ontwaakt zijn?

Bertie: *(mee opkomend)* Dat spul werkt bij ieder mens anders. En de rit hiernaartoe heeft ook langer geduurd dan voorzien.

Marlo: *(al bij de stoel)* Waar zijn nou die verdomde handboeien?

Bertie: *(gaat naar de tafel)* Ik denk, dat Roelof die... Maar je ziet hier geen hand voor ogen.

Marlo: *(draait de lichtsakelaar om, waarna een kale peer de ruimte in een koud licht zet)* Beter zo?

Bertie: *(vindt ze in een der laden)* Hier zijn ze! *(naar de stoel, geeft er een aan Marlo, waarna ze er aan beide armleuningen een bevestigen)*

Marlo: Wat bedoelde je er eigenlijk mee, dat de rit langer geduurd heeft dan verwacht?

Bertie: We hebben het langzame vrachtverkeer niet ingecalculeerd.

Marlo: *(mopperend)* Ik zit hier maar te wachten en te wachten en maak me de grootste zorgen!

Bertie: Je moet je niet zo druk maken, jij! *(luisterend)* Ze komen!

Marlo: Wij zijn er in elk geval klaar voor.

Pelgrim: *(achter toneel)* Waar brengt u mij naartoe?

Roelof: *(achter toneel)* Naar 'n knus, gezellig plekje. *(Roelof en Hans leiden Pelgrim naar binnen; die zijn polsen zijn met plakband aan elkaar gebonden; hij is gekleed in pyjama en draagt 'n muts, die tot over z'n neus omlaag getrokken is; aan z'n handen en gezicht zijn wonden te zien, die nog niet helemaal geheeld zijn; ze duwen hem op de stoel)*

Bertie: *(haalt 'n zakmes tevoorschijn, tot Pelgrim)* Het beste is, dat u nu maar even stil blijft zitten.

Pelgrim: Wat..wat moet dat?

Bertie: Stilzitten! *(pakt z'n handen, snijdt het plakband door, rukt een arm op de leuning, Marlo doet hetzelfde met de andere arm, waarna ze beiden de handboeien laten dichtklikken)*

Pelgrim: Wat doet u?

Hans: Alleen maar verhinderen, dat u wegloopt.

Pelgrim: Wat bent u met me van plan?

Roelof: Daar zult u nog vroeg genoeg achter komen. En nu kop dicht, anders sla ik de tanden uit uw bek!

Marlo: *(verwijtend)* Roelof!

Roelof: *(woest)* Geen namen! Heb ik dat om de verdomme niet duidelijk genoeg gezegd! Ben ik dan door louter idioten omgeven?

Hans: Ho ho man! 'n Beetje minder mag ook wel!

Marlo: *(tot Roelof)* Ga alsjeblieft niet de grote jongen spelen, wil je!

Bertie: Kalm blijven, mensen, kalm! We zijn allemaal wat nerveus, maar we hebben het voor elkaar. Dus rustig nu!

Roelof: *(wrevelig)* Neem me niet kwalijk.

Hans: Ja ja, 't is al goed.

Marlo: Hij is nu immers op de plaats van bestemming.

Pelgrim: Wat is hier gaande? En wie voor de duivel bent u?

Bertie: *(heft bezwerend haar handen, als ze ziet, dat Roelof driftig wil opvliegen en buigt zich dan naar Pelgrim toe)* Wie wij zijn, zult u nooit ervaren. Wel wat wij willen. Maar daarvoor is het nu nog te vroeg. U bent in onze macht, dat mag u voor het moment voldoende zijn. En als u het niet nog onaangenamer voor uzelf wilt maken, doet u er beter aan uw mond te houden.

Pelgrim: Roelof! Roelof heet die ene! Die naam zal ik onthouden, tot aan het einde van m'n leven!

Roelof: Dat kan vroeger komen, dan u denkt!

Pelgrim: *(onthutst)* Wat heeft dat te betekenen? Het kan toch zeker niet uw bedoeling zijn... O nee, dat kunt u niet maken!

Roelof: Op dit moment kunnen wij alles! Letterlijk alles!

Bertie: Maar u hebt het zelf in de hand. Als u rustig blijft en doet wat men u zegt, zal het half zo erg zijn. Begrepen?

Pelgrim: *(vlug)* Ja ja, ik doe alles wat u maar wilt. Maar doet u me alstublieft geen pijn!

Bertie: *(honend)* Alsof iemand als u beter verdiende!

Marlo: *(sussend tot Bertie)* Ja ja, rustig nu maar. *(tot Pelgrim)* Luister, meneer Pelgrim. U hebt weinig van ons te vrezen. En hoe vlugger onze eisen worden ingewilligd, des te eerder u hier vandaan kunt.

Pelgrim: Maar wat voor eisen dan? Ik...

Roelof: *(pakt hem bij z'n schouders beet)* U zou uw kiezen op elkaar houden! Alweer vergeten?

Pelgrim: *(timide)* Nee.

Bertie: U kunt uw oponthoud bij ons zwaar of licht maken. Precies zo u wilt.

Pelgrim: Dan liever licht.

Hans: *(meesmuilend)* Toch wel 'n verstandig manneke. *(tot Marlo)* En kom zeg, laten wij nu maar naar boven gaan.

Marlo: Maar ik wil niet!

Hans: Wat jij nodig hebt, is een stevige cognac!

Marlo: *(tot de anderen)* Waarom zegt hij dat nou?

Roelof: Omdat hij gelijk heeft. Je bent één brok zenuwen!

Marlo: Heb ik dan soms iets fout gedaan?

Hans: Nee, liefje, je hebt alles precies gedaan zoals het moest. Maar nu ben je echt wat nerveus. Kom, laten we gaan.

Marlo: *(gelaten)* Nou, goed dan.

Roelof: *(terwijl Marlo en Hans afgaan)* Wij redden het hier wei. Pelgrim: En wat gebeurt nu verder?

Roelof: Voorlopig niets, want het een en ander zal wel even gaan duren. *(gaat naar de tafel, komt terug met een digitale camera)* Nu zullen we eerst eens 'n plaatje schieten voor het familie-album.

Bertie: Wacht! *(ze haalt 'n opgevouwen krant tevoorschijn, ontvouwt ze en legt ze Pelgrim voor z'n buik)*

Roelof: Wat moet dat nou?

Bertie: Volgens mij doet men dat toch zo.

Roelof: Als men na een paar dagen wil bewijzen, dat hij nog leeft. Maar toch niet 'n half uur na z'n ontvoering!

Bertie: *(neemt de krant weer weg)* Spijt me, dit is toevallig pas m'n eerste ontvoering.

Roelof: Denk je, de mijne niet? Maar kom, ga verder aan de kant staan. Er mag nog niet de schaduw van iemand van ons op de foto te zien zijn. Niets, waardoor men ons op het spoor kan komen! Kom, Pelgrim, trek niet zo'n gekweld gezicht. Straks gaan de mensen nog medelijden met u krijgen.

Pelgrim: U kunt toch moeilijk van me verlangen, dat ik nu ook nog lach.

Roelof: Nee, laat ook maar. Die woedende trek om de mond doet 't ook erg goed. Niet zo mooi als Hannibal Lector, maar toch best wel de moeite waard.

Bertie: *(tot Roelof)* En, denk je, dat men hem, met die muts op, ook zal herkennen?

Roelof: Verrek, nee! Vooruit, skimuts op! *(beiden halen zo'n muts tevoorschijn, zetten ze op, waarna Bertie Pelgrim van z'n muts ontdoet en daarna weer aan de kant gaat staan. Roelof fotografeert hem nu van alle kanten, dan:)* Zo is het wel genoeg. Zet 'm z'n muts maar weer op, anders haalt hij zich ook nog 'n kou op 't lijf. *(Bertie doet dat, waarna zij en Roelof hun skimuts weer afnemen; Roelof bekijkt de foto's op de display)* Niets om over naar huis te schrijven, maar voor onze doeleinden goed genoeg.

Bertie: En dat kan zo op internet?

Roelof: *(gaat naar de tafel, steekt 'n kabel in de camera)* Ik breng 't nu op de pc over en dan kan het inderdaad zo op internet. Verheug u,

meneer Pelgrim. Morgen bent u weer eens op alle voorpagina's in den lande.

Blackout

(door het kelderraam valt nu het volle middaglicht binnen; Roelof zit achter de computer; Pelgrim, nu met blinddoek voor, zit, met op de borst gezonken kin, in zijn stoel)

Marlo: *(opkomend met kop koffie)* Koffie?

Roelof: Goed idee. *(ziet Marlo naar Pelgrim kijken)* Geen zorgen, die slaapt.

Marlo: *(zet koffie op de tafel)* Heeft het lang geduurd, voordat hij rustig werd?

Roelof: Welnee. Op 'n gegeven moment, toen hij kennelijk besepte, dat hij toch niet bij machte is iets aan z'n toestand te veranderen, heeft hij in z'n lot berust. En kort daarna zag ik, dat hij in slaap was gesukkeld.

Marlo: *(na korte pauze)* Zeg eh, nog even over voorheen, ik eh...

Roelof: Och kom, zand erover. We waren allemaal over onze toeren. Hoofdzaak is, dat je er weer helemaal bent.

Marlo: De cognac heeft in elk geval goed geholpen. En bovendien kent Hans nog wel 'n paar andere trucjes om mij...

Roelof: *(sissend)* Geen namen, hadden we afgesproken!

Marlo: Je zei, dat hij slaapt.

Roelof: Misschien doet hij alleen maar alsof. We mogen geen enkel risico nemen. Of wil je met alle geweld op 's lands kosten gaan logeren?

Marlo: Nee, natuurlijk niet!

Roelof: Wat doen de anderen?

Marlo: Ha... eh, "hij" is met het eten bezig en "zij" houdt de tv in de gaten.

Roelof: *(kijkt op z'n horloge)* Het is nu drie uur geleden en we mogen toch wel zo zoetjesaan verwachten, dat ze gaan reageren.

Marlo: Denk je, dat ze 'n extra nieuwsbulletin zullen uitzenden?

Roelof: Misschien, misschien ook niet. En zeker niet op alle kanalen. Dit kun je immers niet vergelijken met de aanslag op New York.

Marlo: *(rilt even)* Lieve hemel, ik kan nog altijd niet geloven, dat we het echt gedaan hebben!

Roelof: Daar zit hij. Fred Pelgrim in hoogsteigen persoon. Je mag 't geloven!

Marlo: Ik heb er van tevoren nooit helemaal serieus over nagedacht.

Maar nu zit ik 't hem toch echt te knijpen.

Roelof: Dat hoef je niet. Het zal heus wel loslopen.

Marlo: De ontvoerders van Heineken hebben ze ook te pakken gekregen.

Roelof: Dat kun je niet op een lijn stellen. Deze zaak ligt heel anders!.

Marlo: Dat weet ik. Maar angst heb ik niettemin toch!

Roelof: *(inmiddels bij haar, kort arm om haar schouders, troostend)* Dat hoeft echt niet!

Marlo: Jij denkt, dat het wel voor elkaar komt?

Roelof: *(weer afstand nemend)* Natuurlijk, wat dacht je! *(ziet Bertie opkomen, tot haar)* En, hoe zit 't met de tv?

Bertie: Ze hebben 't praktisch op elke zender en vragen zich allemaal af wat gaande is.

Marlo: Worden er al verdenkingen gelanceerd?

Bertie: Ben je mal. Alleen maar de wildste speculaties.

Roelof: *(weer achter z'n computer, opgewekt)* Wel, geachte dames, dan zullen we hen nu maar eens uit de droom gaan helpen. Ik heb hier 'n mooi e-mailtje voorbereid, dat nu meteen naar alle publiciteitsmedia gaat. Een interessant tekstje, met verwijzing naar onze fantastische homepage, waaraan ze onze eisen ontlene kunnen. Op www.Pelgrim.nl is alles te vinden wat ze maar wensen!

Bertie: Dat hele internetgedoe bevalt me nog steeds niet.

Marlo: Hier is er nog een. *(tot Roelof)* Weet je ook zeker, dat men jouw activiteiten niet terug tot ons herleiden kan?

Roelof: Voor de volle honderd! procent! Ik ben daarvoor extra naar een internetcafé in een heel andere stad geweest. Van daaruit heb ik onder de naam Pelgrim een e-mail-adres in het buitenland geopend en daar ook die homepage gedeponerd.

Bertie: Zo gemakkelijk gaat dat allemaal?

Roelof: Zo gemakkelijk. Wat dachten jullie, dat de binnenlandse veiligheidsdienst voor problemen heeft met dat soort praktijken?! Maar dat zal ons hier worst wezen!! Maar kijk: *(drukt demonstratief op de toets)* met deze druk op de intertoets zijn wij nu op slag beroemd! Niemand weet wie we zijn, maar heel Nederland zal het over ons hebben! *(doelt op Pelgrim)* En over hem!

Blackout

(lichtinval van het kelderraam is nog hetzelfde; Roelof zit achter de computer; Bertie voert Pelgrim, die nog steeds geblinddoekt is)

Pelgrim: Dat smaakt lang niet slecht.

Bertie: Kant en klaar uit de super.

Pelgrim: Dus niet met liefde voorbereid?

Roelof: Had u dat dan soms verwacht?

Pelgrim: Dat niet. maar ik dacht, probeer 't eens met 'n grapje.

Bertie: Raar grapje. Mond open! (*Pelgrim eet zwijgend verder, Marlo en Hans komen binnen*)

Roelof: Wat zeggen de nieuwsberichten?

Hans: Ze hebben in elk geval geen bruikbare getuigenverklaringen. Niemand schijnt iets opvallends gemerkt te hebben.

Roelof: Dan heeft ook alles volgens plan gefunctioneerd.

Bertie: En de twee bedwelmde bewakers?

Marlo: Die zijn allang weer bij hun positieven.

Pelgrim: Ach, u hebt die mensen verdoofd! En ik dacht al, dat ze u geholpen hadden.

Roelof: Als we hen hadden ingelicht, zouden ze dat misschien ook wel gedaan hebben.

Hans: Beslist. Maar hoe minder ingewijden, des te weiniger risico.

Marlo: Bovendien is geen van beiden gekwetst.

Bertie: Behalve dan in hun trots, denk ik, omdat ze zich zo gemakkelijk hebben laten verschalken.

Marlo: Laten we hopen, dat de rest ook zo gesmeerd verloopt.

Roelof: Daar hoef je niet over in te zitten. Mijn internetreclame heeft zich reeds als zeer succesvol uitgewezen. Ik heb het adres van onze homepage naar diverse uitgekende plaatsen doorgesluisd en dat heeft zich als een lopend vuurtje verspreid. Alleen al in het laatste uur werd hij meer dan vijfduizend maal bezocht.

Pelgrim: Ach zo, u doet dat alleen maar vanwege de publiciteit!

Hans: U hebt absoluut geen idee!

Roelof: Bovendien wordt onze webside eveneens bezocht bij het leven. En de meningen liegen er niet om! (*naar Pelgrim toe*) De meeste zeggen, dat we u moeten castreren! (*Pelgrim slikt angstig*)

Bertie: Maakt u zich maar geen zorgen. Daarvoor hebben wij u niet ontvoerd. Ons streven is alleen maar gerechtigheid! Wij willen er ons voor beijveren, dat in de toekomst geen enkele kinderverkrachter nog ooit 'n schijntje kans maakt op vrije voeten te komen! En om dat te bewerkstelligen, moeten zowel de burgerij als de politiek wakker geschud worden!

Hans: Zodat mensen als u voor eens en altijd uit de roulatie worden genomen!

Pelgrim: Maar ik ben niet zo'n mens! Ik heb nog nooit 'n kind ook maar 't geringste aangedaan! U moet mij met iemand anders verwisselen!

Roelof: (*honend*) Ach zo, u hebt die vier kinderen helemaal niet overweldigd?

Pelgrim: Ik heb nog nooit iemand overweldigd!

Roelof: Dan was het natuurlijk puur toeval, dat de politie die krantenartikelen bij u gevonden heeft, nietwaar?

Pelgrim: Luistert u nu eens...

Roelof: Alles over elk der verdwenen kinderen! Heel secuur uitgeknipt en netjes in een album geplakt!

Pelgrim: Dat is toch allemaal...

Roelof: En toen de politie u wilde arresteren, bent u alleen dáárom uit het raam gesprongen, omdat u onschuldig bent!

Pelgrim: Laat u me toch met rust.

Roelof: Clarissa de Konink, Jolanda Steegs, Simone Verbraak, Melissa Hoogvliet! Zeggen die namen u niets?

Bertie: (*probeert Roelof te kalmeren*) Rustig nou maar!

Roelof: (*grijpt Pelgrim bij z'n kraag*) Levenslustige jonge meisjes allemaal, die u op uw geweten hebt!

Hans: (*trekt hem bij Pelgrim weg*) Kom, zo is het wel genoeg!

Pelgrim: Mag ik nu ook eens iets zeggen?

Roelof: Wat wilt u ons dan voorliegen? Dat die kinderen vrijwillig naar u toe zijn gekomen?

Marlo: (*probeert hem ook te kalmeren*) Het is genoeg zo! Hoor je niet?! (*Roelof probeert zichzelf weer in de greep te krijgen, trekt zich terug*)

Bertie: (*tot Pelgrim*) Wat wilde u vertellen?

Pelgrim: Ik heb deze meisjes niets aangedaan! Wat de politie bij mij gevonden heeft, dat klopt. En ook, dat ik van het balkon ben gesprongen. Maar ik heb die meisjes niets aangedaan! Dat moet u me geloven!

Hans: Wij geloven het "niet"! En ik denk, dat niemand dat zal geloven!

Marlo: Maar men heeft helaas geen tastbare bewijzen...

Roelof: Nog niet!

Marlo: ...en wij willen niet, dat men u zomaar weer op vrije voeten stelt.

Pelgrim: Dat wil dus zeggen, dat u gewacht hebt, totdat men mij in het ziekenhuis weer 'n beetje had opgelapt, om me dan te ontvoeren?

Bertie: Zo is het precies!

Pelgrim: Dat is toch volkomen absurd!

Roelof: Wij zien dat wel even anders!

Pelgrim: Maar waarom dan dat alles?

Bertie: Mensen als u worden veel te mild bestraft! En zelfs als ze levenslang krijgen, wil dat vandaag de dag helaas niet meer zeggen, dat ze tot aan hun dood in de gevangenis moeten blijven!

Pelgrim: Maar wat wilt u dan?

Maria: Niets anders dan gerechtigheid!

Pelgrim: En dat wil zeggen? *(algemeen zwijgen)*

Roelof: *(inmiddels weer achter de computer)* Ha, hier hebben we de eerste bijzonder drastische mening op internet!

Pelgrim: *(benauwd)* En die luidt?

Roelof: Het is slechts één woord: afknallen!

Pelgrim: *(angstig)* Maar dat zult u toch zeker niet doen! *(algemeen zwijgen)* Waarom zegt dan niemand wat? Doet u dat alstublieft niet! *(schreeuwt in doodsangst)* Alstublieft niet!

Blackout

(de lichtinval van het kelderraam is nog steeds hetzelfde; Pelgrim en de stoel zijn door 'n wit laken aan het oog onttrokken; men kan echter zien, dat Pelgrim's kin op de borst gezonken is; Roelof zit weer achter de computer)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto